

НАРЕДБА

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕТО РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА КАМЕНО

**Приета с Решение по т. 6 от протокол № 7 от 16.04.2020 г. на Общински съвет – Камено, изм. и доп. с
Решение по т. 11 от протокол № 13 от 26.11.2020 г. на Общински съвет – Камено**

Глава първа Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определянето размера и администрирането на местните данъци и реда на тяхното събиране на територията на Община Камено.

Чл. 2.(1) От Община Камено се събират и постъпват в общинския бюджет следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имуществата;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък
8. Данък върху таксиметров превоз на пътници.

(2) Общинския съвет определя с настоящата наредба размера на данъците по ал.1 при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси.

(3) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 4. (1) Данъчните декларации по този закон се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Не внесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информирание и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлени имоти разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до размера определен от действащия Закон за местните данъци и такси.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се на партерен етаж /ЦУИГ/;
2. по банков път - по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 11. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим.

(2) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

Чл. 12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Чл. 15. (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) Размерът на данъка върху недвижимите имоти за физически лица, се определя в размер на 2,4 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни,

определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) Размерът на данъка върху недвижимите имоти за юридически лица се определя в размер на 2,4 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Чл. 18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 20. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал. 1.

Чл. 21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имущества в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договърът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 от Наредбата или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл. 32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл. 26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. За братя и сестри и техните деца - 0.5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

2. За лица, извън посочените в т. 1 - 4.0 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 32. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната.

(5) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост който подлежи на вписване.

Чл. 35. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) 0.5 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 4.0 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а"

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 3.0 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

(3) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от ЗМДТ, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 38. (1) С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 40. (1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по чл. 54 ал. 1 от ЗМДТ, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им по реда на чл. 54 от ЗМДТ.

(3) За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл. 41. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

т.1 . имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, както следва:

- а) до 55 kW включително – от 0,44 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,59 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,21 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,35 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW – от 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

т. 2. екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и "Евро 2"	1,10
"Евро 3"	1,00
"Евро 4"	0,80
"Евро 5"	0,60
"Евро 6" и "ЕЕV"	0,40

(2) Данъка за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 тона е в размер, както следва:

1. товарно ремарке - 5.50 лв.
2. къмпинг ремарке - 11 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 11 лв., а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително - 13.20 лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително - 27.50 лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително - 38.50 лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително - 55.00 лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително - 82.50 лв.
6. над 750 куб. см - 110 лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително - 4.40 лв.
2. над 400 кг - 6.60 лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане :

1. до 22 места, вкл. мястото на водача - 55 лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача - 110 лв.

(6) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, но не повече от 12 тона, се определя в размер на 11 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8.80	30.80
	18	20	30.80	70.40
	20	22	70.40	161.70
	22	25	209.00	376.20
	25	26	376.20	660.00
	26	28	376.20	660.00
	28	29	364.10	438.90
	29	31	438.90	720.50
	31	33	720.50	999.90
	33	38	999.90	1 519.10
	38	-	1 107.70	1 505.90
Б) с три и повече оси	36	38	704.00	976.80
	38	40	976.80	1 350.80
	40	-	1 350.80	1 998.70

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от 55 лв.

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер 110 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - 5.50 лв.

2. над 18 kW до 37 kW включително - 7.70 лв.

3. над 37 kW - 11 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер 27.50 лв.

(12) Данъкът за моторни шейни е в размер 55 лв.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	33.00	67.10
	13	14	67.10	184.80
	14	15	184.80	260.70
	15	-	260.70	589.60
Б) с три оси	15	17	67.10	116.60
	17	19	116.60	238.70
	19	21	238.70	310.20
	21	23	310.20	477.40
В) с четири оси	23	-	477.40	742.50
	23	25	310.20	314.60
	25	27	314.60	490.60
	27	29	490.60	778.80
	29	-	778.80	1 155.00

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лв. за всеки започнат бруто тон;

2. (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1.10 лв за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер 0,20 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;
3. за един джет - в размер 110 лв.
4. за ветроходни и моторни яhti - в размер 22 лв. за всеки започнат бруто тон;
5. за скутери - в размер 3.00 лв. за киловат;
6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,16 лв. за киловат;
7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 0,60 лв. за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолетите 22 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;
2. за параплан - 13.20 лв.
3. за делтаплан - 13.20 лв.
4. за мотоделтаплан - 22 лв.
5. за свободен балон - 33 лв.
6. за планер - 33 лв.

Чл. 44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 45. (1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 от ЗМДТ данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 от ЗМДТ данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабо населените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 55, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси, при условие че не се използват за други цели.

(4) Освобождават се от данък електрическите автомобили, мотоциклети и мотопеди, както и електрическите превозни средства категории L5e, L6e и L7e, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013.

(5) Екологичната категория се определя въз основа на данните в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ. Когато в регистъра по чл.54, ал.1 от ЗМДТ няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 46. (1) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) За превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено "Пътна полиция" по месторегистрация на превозното средство. За излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение.

(4) Алинея 3 не се прилага и данъкът се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143, ал.10 от Закона за движението по пътищата, и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговарят на изискванията на българските държавни стандарти – БДС 15980 и БДС ISO 7591.

Чл. 47. Данъкът се внася в приход на бюджета на общината, по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, подал декларацията, а когато не е подадена такава и в случаите по чл.54, ал.2 от Закона за местните данъци и такси - в приход на общината, в която е регистрирано превозното

средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности) от ЗМДТ, се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл. 51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(2) Физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност, заплащат патентен данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер, за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да

ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година повече два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат само за тази дейност за която определеният данък е с най-висок размер. За повече от три дейности това облекчение не се прилага. ;

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на приложение № 4 от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 53 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в Община Камено, когато на нейна територия се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място на територията на Община Камено - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в Община Камено, ако в нея е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

Чл.56. Лицата по чл.48 ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI Туристически данък

Чл.57. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма. Приходите от

туристическия данък се разходват за мероприятия по чл.11, ал.2 от Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) Лицата по алинея 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната година.

Чл.58. (1) Размерът на данъка се определя за всяка нощувка съобразно населените места в общината и категорията на местата за настаняване, както следва:

1. За град Камено и за останалите населени места на територията на общината:

1.1. категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка

1.2. категория 2 звезда – 0,80 лв. за нощувка

1.3. категория 3 звезда – 1,00 лв. за нощувка

1.4. категория 4 звезда – 1,00 лв. за нощувка

1.5. категория 5 звезда – 1,00 лв. за нощувка

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал.1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл.59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Камено по Закона за автомобилните превози.

Чл. 60 (1) Годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници е 300 лв.

(2) Данъкът се върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издано разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Общинският съвет определя годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година.

(4) Когато размера на данъка върху таксиметровия превоз на пътници за съответната година не е определен в срока по предходната алинея, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

(5) Данъкът се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.61 (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават в Община Камено данъчна декларация за дължимия данък по образец, утвърден от Министъра на финансите.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър.

Чл.62. (1). Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДДТГ} = \text{ГДТПП} \times \text{БМ}$$

-----, където

ДДТГ е дължимият данък върху таксиметровпревоз на пътници за текущата година;
ГДТПП е размерът на годишния данък върху таксиметров превоз на пътници по чл.61ф от ЗМДТ;

БМ е броят на месеците от текущата година, следващи месеца на издаване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по следната формула:

$$\text{НВДТПП} = \frac{\text{ПДТПП} \times \text{ОМ}}{\text{БМ}}$$

НВДТПП е недължимо внесената част от данъка върху таксиметров превоз на пътници за текущата година;

ПДТПП – платеният данък върху таксиметров превоз на пътници за срока, за който е издадено разрешението;

БМ – броят на календарните месеци, за които е издадено разрешението и е платен данъкът върху таксиметров превоз на пътници;

ОМ – оставащият брой на календарните месеци от срока на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници, следващи месеца на прекратяване на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3). Възстановяване на надвнесен данък по чл.61ч, ал.2 от Закона за местните данъци и такси се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. Общинския съвет определя размерите данъка върху наследствата, данъка върху даренията, данъка при възмездно придобиване на имущества, данък върху превозните средства и патентния данък /и другите данъци/, приети с Решение на Общински съвет Камено.

§ 2. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Не внесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) В производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл.87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по този закон се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал.3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на този закон.

(7) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местни данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването или разсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

§3. (1) Който не подаде декларация по чл.14 от Закона за местните данъци и такси, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба или имуществена санкция, в

предвидените в Закона за местните данъци и такси размери, ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Който декларира неверни данни и обстоятелства, водещи до намаляване или освобождаване от такса, се наказва с глоба от 50 до 200 лева, а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 100 до 500 лева.

§ 4. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 5. (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет) Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от датата на обнародването ѝ.

Приложение № 1 към чл.50.

Зона	Населени места
1-ва	Гр.Камено, с.Трояново и с.Русокастро
11-ра	Всички останали села на територията на Община Камено.

Приложение № 2 към чл. 56.**Видове патентни дейности и годишни размери на данъка**

Патентни дейности	I зона	II зона
-------------------	--------	---------

1. (изм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет)
 Места за настаняване с не повече от 20 стаи, категоризирани една или две звезди или регистрирани по Закона за туризма - данъкът се определя за стая според местонахождението на обекта:

1 и 2 звезди	100лв.	40 лв.
--------------	--------	--------

2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:

а) ресторанти:		
1—2 звезди	8 лв.	2 лв.
3 звезди	10 лв.	6 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	3 лв.	2 лв.
3 звезди	6 лв.	3 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква “е”:		
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.
3 звезди	6 лв.	2 лв.
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.
3 звезди	10 лв.	3 лв.
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	10 лв.	3 лв.
3 звезди	24 лв.	10 лв.
— нощни:		
2 звезди	14 лв.	5 лв.
3 звезди	36 лв.	20 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:		
	150 лв.	100 лв.

3. Търговия на дребно до 100 кв.м., нетна търговска площ на обекта - данък се определя за 1 кв.м нетна търговска площ според местонахождението на имота.	8 лв.	4 лв.
4.Платени паркинги-данъкът се определя за място за паркиране според местонахождението на обекта.	20 лв.	5 лв.
5.Дърводелски услуги- данъкът се определя според местонахождението на обекта	100 лв.	50 лв.
6.Шивашки,кожарски, кожухарски и плетачни услуги - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	110 лв.	40 лв.
7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	700 лв.	500 лв.
8.Обущарски и шапкарски услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	40 лв.	40 лв.
9.Металообработващи услуги- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200 лв.	100 лв.
10.Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарни услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200 лв.	100 лв.
11.Машинописни и/или копирни услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	224 лв.	180 лв.
12.Козметични услуги, поставяне на татуировки-данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200 лв.	130 лв.
13.Маникюр, педикюр-данъкът се определя за работно място според местонахождението на обекта	100 лв.	80 лв.
14.Часовникарски услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	70 лв.	60 лв.
15.Тапицерски услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200 лв.	180 лв.
16.Автомивки;ремонт, регулиране и балансиране на гуми-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	250 лв.	200 лв.
17.Авторемонтни, авто-тенекеджийски, авто-бояджийски и др. услуги по техническото обслужване и ремонт на моторни превозни средства-данъкът се определя според местонахождението на обекта.	400 лв.	300 лв.
18.Ремонт на електро- и водопроводни инсталации--данъкът се определя според местонахождението на обекта.	132 лв.	100 лв.
19.Стъкларски услуги-- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	132 лв.	100 лв.

20.Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудиовизуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	174 лв. 47 лв.
21. (отм. с Решение по т. 11 от Протокол № 13/26.11.2020г. на Общински съвет)	
22.Компаньонки и компаньони -- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	3520 лв. 3000 лв.
23.Масажистки и масажисти-данъкът се определя според местонахождението на обекта.	660 лв. 500 лв.
24.Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	2750 лв. 2000 лв.
25.Фотографски услуги- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	300 лв. 200 лв.
26.Посреднически услуги при покупко- продажба, замяна и отдаване под наемна недвижими имоти-данъкът се определя според местонахождението на обекта.	200 лв. 100 лв.
27. Санитарни възли наети под аренда- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	190 лв. 150 лв.
28.Ключарски услуги, ремонт на брави, поправки на чанти, книговезки у-ги, ремонт на шевни машини-данъкът се определя според местонахождението на обекта.	71 лв. 50 лв.
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	61 лв. 50 лв.
30.Заложни къщи	6600 лв. 3000 лв.
31.Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	60 лв. 30 лв.
32.Ремонт на компютри, компютърна и др.електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и др.) - данъкът се определя според местонахождението на обекта.	390 лв. 300 лв.
33.Игри с развлекателен или спортен характер-данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта:	
а) развлекателни игрални автомати и др.игри, функциониращи с монети или жетон	112 лв. 100 лв.
б) мини футбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, мини баскетбол, бридж, табла	10 лв. 8 лв.
в)зали за боулинг и кегелбан-за игрален коридор, и билиард - за маса	55 лв. 40 лв.
34.Фитнес центрове и спортни зали- данъкът се определя според местонахождението на обекта.	2 лв./кв.м. 1.50 лв./кв.м. 440 лв. на уред 300 лв. на уред
35.Химическо чистене, пране и гладене - данъкът се определя на брой съоръжения според местонахождението на обекта	187 лв. 133 лв.
36.Мелничарски услуги:	

а) мелници за брашно	18 лв. 18 лв.
б) мелници за фураж стационарни	600 лв. 600 лв.
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. 750 лв.
б) лодки	450 лв. 450 лв.
в) яхти	900 лв. 900 лв.
г) джетове	900 лв. 900 лв.
д) влакчета	30 лв. 30 лв.
е) файтони	75 лв. 75 лв.
ж) водни ски, водни планери, сърфове, водни колела, включително, водни увеселения	150 лв. 150 лв.
з) зимни ски (включително екипировки), зимни кънки, сноубордове, шейни	150 лв. 150 лв.
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. 150 лв.
к) детски колички и моторчета	150 лв. 150 лв.
д) стрелбища	300 лв. 300 лв.
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства-данъкът се определя за брой превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	275 лв. 200 лв.
б) други МПС	550 лв. 400 лв.
39. Услуги „Пътна помощ” на пътни превозни средства, за брой превозно средство	2000 лв. 2000 лв.
40. Услуги със земеделска горска техника- данъкът се определя за брой техника, както следва :	
а) комбайна	330 лв. 330 лв.
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини	110 лв. 110 лв.
в) прикачни, навесни и стационарни машини	11 лв. 11 лв.